Diari de la neu, 19/04/21

#RespetemosLasMontañas: l'emoció d'un retrobament vital

En un nou projecte social que acaba d'encetar, Salomon ha reunit un excursionista amb el seu rescatador i n'ha editat un reportatge audiovisual

Els dos protagonistes es retroben al lloc dels fets *Autor/a: Salomon*

Rere el lema #RespectemLesMuntanyes, Salomon acaba de posar en marxa un nou projecte social que vol potenciar el respecte per la natura més salvatge. En el primer episodi, reuneix en Marc Sallarés, que el 4 de gener del 2020 va patir un greu accident a la serra del Cadí, amb en Ricard Balaguer, un dels bombers que el va rescatar. Els dos protagonistes han compartit punts de vista sobre l'accident al mateix lloc dels fets.

Instant del vídeo que mostra el moment del retrobament (Autor: Salomon)

Una història d'humanitat que, més enllà de reflectir el vincle que es pot crear entre un rescatador i un rescatat, palesa de manera directa i natural com n'és d'important conèixer bé la natura més salvatge, i tenir-ne cura per protegir-nos. Així es podria resumir, a grans trets, l'essència del reportatge que enceta el nou projecte social de Salomon. Rere el hashtag #RespectemLesMuntanyes, la companyia ha editat un primer reportatge audiovisual de gairebé 8 minuts que reuneix un guia d'alta muntanya UIAGM (de la Unió Internacional de les Associacions de Guies de Muntanya) i bomber del GRAE (Grup d'Actucions Especials) amb un excursionista a qui va rescatar.

El 4 de gener del 2020, el muntanyista **Marc Sellarés** va patir un greu accident a la serra del Cadí, en ple Pirineu. Va estar 10 dies en coma induït, i un mes i mig hospitalitzat. D'eleshores ençà, li han hagut de fer quatre operacions al colze dret i una altra a la mà esquera; i actualment, 15 mesos després, encara està fent rehabilitació.

En el primer episodi d'aquest nou projecte, Salomon ha organitzat un retrobament entre en Marc i un dels bombers que el va rescatar, en **Ricard Balaguer**, al mateix lloc de l'accident. I les seves explicacions i reflexions, emmarcades amb les imatges dels indrets on va començar tot, generen un missatge implícit que en un futur pot salvar la vida a d'altres excursionistes.

En la seva primera aparició, en **Marc** comença explicant que es va a trobar amb la persona que li va salvar la vida, i que està molt nerviós perquè li ha d'explicar què va passar exactament. "Jo sí que era allà, però el meu cap estava en un altre lloc", diu. Prèviament, en **Ricard** havia explicat que, en

arribar al punt de la caiguda, el primer que va pensar va ser: "Aquest noi està molt malament. S'ha d'actuar ràpid".

Recorda que aquell dia estava de guàrdia i va rebre una trucada de control de Bombers alertant de l'accident d'un aplinista que havia caigut al pas dels Gasolans. "Vaig demanar el telèfon dels alertants i ràpidament vam contactar amb ells perquè ens enviessin la ubicació de la possible línia de caiguda", explica el rescatador, que recorda: "Ja portàvem uns dies amb neu molt dura, tot estava molt gelat, s'havia d'anar amb precaució. Però eren unes condicions molt bones per escalar en gel i avançar molt ràpid, tot i que no podíem cometre cap errada".

El reportatge també mostra imatges reals del rescat (Autor: Salomon)

En trobar-se amb en **Ricard**, després de la corresponent abraçada, el primer que li diu en **Marc** és: "Jo estic aquí gràcies a tu". I a partir d'aquí, els dos reflexionen sobre la importància de tornar al lloc dels fets després d'un accident tant greu. "La gent torna al lloc de l'accident perquè després de recuperar-se de les ferides que s'hagin pogut fer a nivell físic, a nivell psicològic també necessiten recuperar i restablir aquesta ferida", diu en **Ricard**. I en **Marc** afegeix que "gràcies a això avui puc tancar un cercle molt gran que es va obrir el dia de l'accident. El fet de tornar al mateix lloc amb ell per mi és tancar un cicle vital".

Paral·lelament, el vídeo -que mostra imatges reals del rescat- també genera una reflexió sobre la importància de respectar les muntanyes. "El risc és algo inherent a la nostra vida. Hi ha molt de risc a la muntanya, però també hi ha molt de risc a la ciutat. Si tenim una vida de ciutat podem patir un accident de trànsit. En sortir a la muntanya està clar que hi ha molt més risc, però hauria

d'estar molt més controlat i pensant on està aquest risc i com el batallem", comença dient en **Marc**, que recorda que aquell 4 de gener va estar escalant sobre gel i, quan va arribar el moment de tornar cap a casa, va abaixar la guàrdia i aleshores va patir l'accident.

D'aleshores ençà, diu, ha canviat alguns hàbits. "Abans de l'accident sí que crec que tenia molt de respecte a la muntanya. Tant per la naturalesa com pel risc en sí. Però sí que després de l'accident aquest respecte ha augmentat moltíssim. Òbviament continuo estimant i protegint la natura, continuo observant els riscos i perills de la muntanya, potser una mica més que abans. Però per exemple abans de sortir planifico la zona on aniré, la meteorologia... I una cosa que faig ara i que abans no feia: sempre li comunico a la meva parella on sóc, què estic pujant, amb qui vaig, a quina hora arribaré... Abans no ho feia, i és una cosa molt senzilla i molt fàcil que també et pot salvar la vida", explica el muntanyista.

En **Ricard**, per la seva banda, reitera que "la muntanya és un ecosistema que està completament viu. Nosaltres hem de saber escoltar en cada moment el que ens està dient". I continua: "Està clar que la muntanya s'ha de cuidar. Com? Primer ens hem de cuidar nosaltres. Ens hem de formar, quan anem a la muntanya l'hem de voler escoltar... En definitiva, és sentir-la i actuar per a preservar-la".

Un missatge, el del respecte per la muntanya, que en aquest cas té un exemple de final feliç, i esperençador. "El rescat de l'accident d'en Marc va acabar bé. Ell ha sobreviscut a l'accident. Per tant, és el millor dels finals", assegura en **Ricard**. I en **Marc** encara va més enllà: "El que vull fer ara ho tinc molt clar. Abans de la muntanya ja tenia clar que volia ser bomber, però ara és l'objectiu de la meva vida".